

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 sierpnia 2018 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. Wydział II Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący	SSO Jarosław Gołębiowski
Sędziowie	SSA w SO Stanisław Łęgosz SSR del. Aleksandra Szymorek - Wąsek (spr.)
Protokolant	st. sekr. sąd. Anna Owczarska

po rozpoznaniu w dniu 6 sierpnia 2018 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością

przeciwko (...) w T.

o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb. z dnia 9 stycznia 2018 roku, sygn. akt I C 3238/17

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

a) uzgadnia treść ksiąg wieczystych o nr (...), prowadzonych przez Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim dla nieruchomości położonych w M., przy ulicy (...) z rzeczywistym stanem prawnym i w związku z tym nakazuje wykreślenie w wyżej wymienionych księgach wieczystych w dziale IV hipoteki przymusowej łącznej zwykłej ustanowionej na rzecz wierzyciela hipotecznego – (...) w T. w wysokości 805.287,84 zł (osiemset pięć tysięcy dwieście osiemdziesiąt siedem, 84/100) złotych na zabezpieczenie roszczeń wierzyciela zawartych w tytule wykonawczym z dnia 26 maja 1994 roku,

b) zasądza od pozwanego(...)w T. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością kwotę 6.417 (sześć tysięcy czterysta siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu,

2. zasądza od pozwanego (...)w T. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością kwotę 3.700 (trzy tysiące siedemset) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu za instancję odwoławczą.

SSO Jarosław Gołębiowski

SSA w SO Stanisław Łęgosz SSR Aleksandra Szymorek – Wąsek

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z 9 stycznia 2018 roku, Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim, po rozpoznaniu sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. przeciwko (...) w T. o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym poprzez żądanie wykreślenia hipotek przymusowych zwykłych ustanowionych na rzecz pozwanego (...) oddalił powództwo.

Podstawę powyższego rozstrzygnięcia stanowiły przytoczone poniżej ustalenia i zarazem rozważania Sądu Rejonowego:

w pozwie z 9 listopada 2017 roku skierowanym przeciwko (...) w T., powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. – reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika – wniósł o uzgodnienie treści ksiąg wieczystych numer (...), prowadzonych przez Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim VI Wydział Ksiąg Wieczystych dla nieruchomości położonych w M. przy ulicy (...), z rzeczywistym stanem prawnym poprzez wykreślenie z działu IV księgi wieczystej numer (...) oraz z działu IV księgi wieczystej numer (...) hipoteki przymusowej łącznej zwykłej, ustanowionej na rzecz wierzyciela hipotecznego – (...) w T., w wysokości 805.287,84 zł na zabezpieczenie roszczeń wierzyciela zawartych w tytule wykonawczym z 26 maja 1994 roku. Nadto powód wniósł o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 5.400,00 zł.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa.

Powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. jest użytkownikiem wieczystym nieruchomości położonych w M. przy ulicy (...), dla których w Sądzie Rejonowym w Piotrkowie Trybunalskim VI Wydział Ksiąg Wieczystych urządzone są księgi wieczyste o numerach (...). Nieruchomości te stanowią własność Skarbu Państwa. Użytkowanie wieczyste nieruchomości, dla której urządzone jest księga wieczysta o numerze (...), obciążone jest hipoteką przymusową zwykłą dla zabezpieczenia wierzytelności zawartych w tytule wykonawczym z 26 maja 1994 roku. Wierzycielem hipotecznym jest pozwany (...) w T.. Użytkowanie wieczyste nieruchomości, dla której urządzone jest księga wieczysta o numerze (...), obciążone jest hipoteką przymusową łączną zwykłą dla zabezpieczenia wierzytelności zawartych w tytule wykonawczym z 26 maja 1994 roku. Wierzycielem hipotecznym jest pozwany (...) w T..

W porozumieniu zawartym 28 kwietnia 1994 roku pomiędzy (...)w T. a Przedsiębiorstwem Produkcyjno-Handlowym (...) z siedzibą w M. i Przedsiębiorstwem Produkcyjno-Handlowym (...) z siedzibą w M. ustalono, że spłata należności z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne pracowników i Fundusz Pracy, a także odsetek za zwłokę, będzie następować w ratach. Płatność rat miała następować do 20-go dnia każdego miesiąca.

W piśmie z 16 września 1996 roku (...) w T. poinformował, że wyraził zgodę, aby Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe (...) z siedzibą w M. przy ulicy (...) spłacało zadłużenie z tytułu składek i odsetek za zwłokę w ramach układu ratalnego. Spłata zadłużenia została rozłożona na 6 lat, począwszy od września 1996 roku.

W piśmie z 4 października 1996 roku (...)w T. poinformował, że wyraził zgodę na spłacenie w ratach przez Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe (...) z siedzibą w M. przy ulicy (...) należności z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne i odsetek za zwłokę. Należność rozłożono na 72 raty - pierwsza rata płatna 30 września 1996 roku. Płatność kolejnych rat miała następować do 28-go dnia każdego miesiąca.

Powództwo jako bezzasadne podlegało oddaleniu.

W przedmiotowej sprawie powód wniósł o uzgodnienie treści ksiąg wieczystych numer (...), prowadzonych przez Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim VI Wydział Ksiąg Wieczystych dla nieruchomości położonych w M. przy ulicy (...), z rzeczywistym stanem prawnym poprzez wykreślenie z działu IV księgi wieczystej numer (...) oraz z działu IV księgi wieczystej numer (...) hipoteki przymusowej łącznej zwykłej, ustanowionej na rzecz wierzyciela hipotecznego

– (...)w T., w wysokości 805.287,84 zł na zabezpieczenie roszczeń wierzyciela zawartych w tytule wykonawczym z 26 maja 1994 roku. Podstawę prawną roszczenia powoda stanowił art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o księgach wieczystych i hipotece (Dz. U. z 2016 r., poz. 790), zgodnie z treścią którego w razie niezgodności między stanem prawnym nieruchomości ujawnionym w księdze wieczystej a rzeczywistym stanem prawnym osoba, której prawo nie jest wpisane lub jest wpisane błędnie albo jest dotknięte wpisem nieistniejącego obciążenia lub ograniczenia, może żądać usunięcia niezgodności. Sąd wydał wyrok w niniejszej sprawie na posiedzeniu niejawnym w trybie art. 148¹ § 1 k.p.c. Zgodnie z treścią art. 148¹ § 1 k.p.c. sąd może rozpoznać sprawę na posiedzeniu niejawnym, gdy pozwany uznał powództwo lub gdy po złożeniu przez strony pism procesowych i dokumentów, w tym również po wniesieniu zarzutów lub sprzeciwu od nakazu zapłaty albo sprzeciwu od wyroku zaocznego, sąd uzna - mając na względzie całokształt przytoczonych twierdzeń i zgłoszonych wniosków dowodowych - że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne, natomiast art. 148¹ § 3 k.p.c. stanowi, że rozpoznanie sprawy na posiedzeniu niejawnym jest niedopuszczalne, jeżeli strona w pierwszym piśmie procesowym złożyła wniosek o przeprowadzenie rozprawy, chyba że pozwany uznał powództwo.

Należy podkreślić, że żadna ze stron postępowania nie złożyła wniosku o przeprowadzenie rozprawy, jak również nie zgłosiła ewentualnych dowodów, których przeprowadzenie wymagałoby przeprowadzenia rozprawy. W konsekwencji Sąd, mając na względzie treść pozwu (i załączonych do niego dokumentów) i odpowiedzi na pozew uznał, że w niniejszej sprawie przeprowadzenie rozprawy nie było konieczne, jako że spór sprowadzał się jedynie do oceny wskazanej już powyżej kwestii wyłącznie natury prawnej.

Tymczasem zdaniem Sądu jakkolwiek kwestia przedawnienia wierzytelności zabezpieczonych hipotekami jest oczywista, to jednocześnie należy zauważyć, że zgodnie z treścią art. 77 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o księgach wieczystych i hipotece (podobnie zresztą, jak i aktualnej treści tego przepisu, bowiem w tym zakresie ustawodawca nie dokonał żadnych modyfikacji istoty instytucji hipoteki), przedawnienie wierzytelności zabezpieczonej hipoteką nie narusza uprawnienia wierzyciela hipotecznego do uzyskania zaspokojenia z nieruchomości obciążonej. Przepisu tego nie stosuje się do roszczeń o świadczenia uboczne. Przepis art. 77 ustawy o księgach wieczystych i hipotece jest wyjątkiem od art. 117 k.c., który odmiennie reguluje skutki przedawnienia roszczeń. Hipoteka chroni bowiem wierzyciela przed negatywnymi skutkami przedawnienia wierzytelności zabezpieczonej hipoteką. Przedawnienie wierzytelności zabezpieczonej hipoteką pociąga za sobą tylko skutki w sferze obligacyjnej. Z samej istoty zabezpieczenia hipotecznego wynika zagwarantowanie wierzycielowi możliwości zaspokojenia swojego roszczenia niezależnie od okoliczności, jakie mogą się w przyszłości pojawić, w tym ryzyka związanego z ewentualnym przedawnieniem tak zabezpieczonej wierzytelności. W tym miejscu tylko na marginesie należy podkreślić, iż nawet wskutek przedawnienia roszczenia wierzytelność istnieje, jest dług, a jedynie odpada obowiązek świadczenia (zobowiązanie naturalne). Nie jest zatem tak, jak twierdzi pełnomocnik powoda, że zobowiązanie (wierzytelność) wskutek przedawnienia wygasa. Nadto skoro nie wygasa wierzytelność, to nadal istnieje hipoteka, jako silne prawo rzeczowe ją zabezpieczające. Hipoteka przestaje bowiem istnieć jedynie w przypadku wygaśnięcia (unicestwienia) samej wierzytelności, którą zabezpiecza, bądź co do zasady w razie unicestwienia samej nieruchomości, jako przedmiotu, na którym rzeczowo w ten sposób taką wierzytelność zabezpieczono, a bez wątpliwa z taką sytuacją w analizowanym przypadku nie mamy do czynienia. Bowiem tylko to, że do przedawnienia zabezpieczonych hipoteką wierzytelności doszło nie powoduje upadku hipotek, a jedynie determinuje to zawężony zakres istniejącego majątku dłużnika (powoda), t. j. prawa użytkownika wieczystego przedmiotowych nieruchomości, z którego pozwany jako wierzyciel może skutecznie żądać zabezpieczenia.

Z tych też względów pozwany, jako wierzyciel hipoteczny, nadal jest uprawniony – pomimo przedawnienia wierzytelności – zaspokajać się, ale po upływie terminu przedawnienia wyłącznie z przedmiotu zabezpieczenia, t. j. z prawa użytkownika wieczystego przedmiotowych nieruchomości, których wieczystym użytkownikiem jest powód (bez należności ubocznych – art. 77 zd. 2 ustawy o księgach wieczystych i hipotece).

Podstawę do wykreślenia hipotek stanowiłoby co najwyżej oświadczenie pozwanego o zrzeczeniu się przedmiotowych wierzytelności. Innymi słowy, pozwany jako wierzyciel może – bez narażenia się na zarzut przedawnienia –

domagać się zaspokojenia swoich należności jedynie z obciążonych hipotekami nieruchomości (in casu stricte prawa użytkownika wieczystego tych nieruchomości) i jedynie w granicach określonych w art. 77 ww. ustawy in fine.

Należy ponadto podnieść, że z uwagi na powołaną wyżej podstawę prawną bez znaczenia pozostaje fakt co to za wierzytelność i jaki podmiot jest wierzycielem (jego formalnoprawny status), jak również wszelkie dywagacje pełnomocnika powoda w zakresie przedawnienia wierzytelności zabezpieczonych rzeczowymi hipotekami, co nie budzi w sprawie wątpliwości, nie mniej pozostaje bez wpływu dla istoty sprawy, t. j. oceny istnienia hipoteki jako bardzo silnego ze swojej istoty zabezpieczenia rzeczowego konkretnych wierzytelności. Przepis art. 77 ustawy o księgach wieczystych i hipotece dotyczy istoty konstrukcji hipoteki, konstytuując jedną z jej zasadniczych walorów decydujących o sile i znaczeniu hipoteki jako rzeczowego zabezpieczenia wierzytelności, co zdaje się zupełnie umykać uwadze pełnomocnika powoda.

Zatem każdy, kto nabywa nieruchomość (prawo użytkownika wieczystego przedmiotowych nieruchomości) obciążoną hipoteką (w tym powód) musi się liczyć

z ryzykiem żądania zabezpieczenia tak zabezpieczonych wierzytelności przez wierzyciela tych wierzytelności i nie może się skutecznie powoływać na przedawnienie tych wierzytelności względem wierzyciela w zakresie, w jakim wierzyciel posiada roszczenie do ich zaspokojenia w zakresie określonym w cytowanym art. 77 u.k.w. i h.

W tym kontekście – skąd inąd co do zasady trafne wywody pełnomocnika powoda co do kwestii przedawnienia zabezpieczonych hipoteką wierzytelności oraz wskazane na tę okoliczność argumenty natury prawnej, włącznie z powołanymi w pozwie orzeczeniami nawet Trybunału Konstytucyjnego, pozostawały jednak w sprawie bez znaczenia.

W powołanych orzeczeniach Trybunał odnosi się bowiem wyłącznie do oceny niekonstytucyjności kwestii braku możliwości przedawnienia określonego rodzaju wierzytelności (właśnie zabezpieczonych hipoteką), tj. niejako braku zdolności przedawnialności określonego rodzaju wierzytelności i to jest poza sporem i istotą niniejszej sprawy. Jednak to pozostaje przecież bez wpływu na niezmienną na przestrzeni lat treść cytowanego art. 77 u.k.w. i h. Zwłaszcza, że ani ustawodawca, ani żadne Sądy (w tym Sąd Najwyższy, czy Trybunał Konstytucyjny) nigdy nie podważały istoty i znaczenia hipoteki jako prawa rzeczowego, nie mówiąc już nawet o tym, że sądy jako organy stosujące (a nie stanowiące) prawo nie miałyby nawet do tego kompetencji, wobec jednoznacznej treści cytowanego art. 77 u.k.w. i h. i to bez względu ani na rodzaj wierzytelności, ani status uprawnionego wierzyciela. W związku z powyższym orzeczono, jak w sentencji wyroku.

Apelację od powyższego wyroku wniósł pełnomocnik powoda zaskarżając go w całości.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzucono naruszenie prawa materialnego, t. j.:

1) art. 59 § 1 pkt. 9 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (tj. - Dz. U. z 2017 r. poz. 201 ze zm; dalej jako: „O.p.”) w zw. z art. 31 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2017 r., poz. 1778 ze zm.; dalej jako: „u.s.u.s.”) poprzez błędną wykładnię polegającą na nieprawidłowym uznaniu, że zobowiązanie publicznoprawne z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne ulega przekształceniu w zobowiązanie naturalne wskutek upływu terminu przedawnienia, podczas gdy z powołanych przepisów wynika, że wskutek przedawnienia zobowiązanie z tytułu składek wygasa;

2) art. 94 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (Dz. U. z 2016 r., poz. 790; dalej jako: „u.k.w.h.”) poprzez jego niezastosowanie i przyjęcie, iż nie doszło do wygaśnięcia hipoteki, podczas gdy wygaśnięcie wierzytelności publicznoprawnej z tytułu składek, jakie miało miejsce w niniejszej sprawie, pociąga za sobą wygaśnięcie hipoteki zabezpieczającej wierzytelność;

3) art. 77 u.k.w.h. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie, podczas gdy zgodnie z tezą powołaną w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, przepis ten nie ma zastosowania w przypadku wygaśnięcia wierzytelności zabezpieczonej

hipoteką, zaś w niniejszej sprawie na skutek upływu terminu przedawnienia, wierzytelność składkowa wygasła, co w konsekwencji doprowadziło do upadku hipoteki;

4) a w konsekwencji art. 10 ust. 1 u.k.w.h. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie skutkujące odmową usunięcia z księgi wieczystej nieistniejącego obciążenia hipotecznego, podczas gdy Powodowi przysługiwało prawo skutecznego żądania usunięcia niezgodności między stanem prawnym nieruchomości ujawnionych w księdze wieczystej a rzeczywistym stanem prawnym.

Biorąc pod uwagę powyższe, apelujący wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie zgodnie z żądaniem pozwu, tj. poprzez: a. uzgodnienie stanu prawnego ujawnionego w księgach wieczystych nr (...) z rzeczywistym stanem prawnym poprzez wykreślenie z działu IV księgi wieczystej KW nr (...) oraz z działu IV księgi wieczystej nr KW (...), prowadzonych w Sądzie Rejonowym w Piotrkowie Trybunalskim dla nieruchomości położonych w M., przy ul. (...), hipoteki przymusowej łącznej zwykłej ustanowionej na rzecz wierzyciela hipotecznego - (...)w T., w wysokości 805.287,84 zł na zabezpieczenie roszczeń wierzyciela zawartych w tytule wykonawczym z dnia 26 maja 1994 r.;

b. zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu za I instancję według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 5.400,00 zł., opłaty od pozwu w kwocie 1.000,00 zł. oraz kosztów uiszczonej opłaty od pełnomocnictwa w wysokości 17,00 zł. oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu za II instancję według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 2.700,00 zł.

Odpowiedzi na apelację nie złożono.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

apelacja strony powodowej zasługuje na uwzględnienie, skutkiem czego jest zmiana zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie powództwa i uzgodnienie treści ksiąg wieczystych numer (...), prowadzonych przez Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim VI Wydział Ksiąg Wieczystych dla nieruchomości położonych w M. przy ulicy (...), z rzeczywistym stanem prawnym poprzez wykreślenie z działu IV księgi wieczystej numer (...) oraz z działu IV księgi wieczystej numer (...) hipoteki przymusowej łącznej zwykłej, ustanowionej na rzecz wierzyciela hipotecznego – (...) w T., w wysokości 805.287,84 zł na zabezpieczenie roszczeń wierzyciela zawartych w tytule wykonawczym z 26 maja 1994 roku., a w konsekwencji zasądzenie kosztów procesu za obie instancje.

Odnośnie zarzutów zawartych w apelacji, w pierwszej kolejności podnieść należy, iż Sąd Rejonowy wyczerpująco zgromadził materiał dowodowy w sprawie i prawidłowo go ocenił. Bezsprzeczne w sprawie pozostaje, iż wierzytelność zabezpieczona hipoteką w/w księgach wieczystych uległa przedawnieniu. Skoro tak, słuszność ma skarżący podnosząc, iż zgodnie z art. 59 § 1 pkt. 9 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (tj. - Dz. U. z 2017 r. poz. 201 ze zm; dalej jako: „Op”) w zw. z art. 31 i 32 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2017 r., poz. 1778 ze zm.; dalej jako: „usus”) wierzytelność wygasła. Zgodnie bowiem z art. 31 usus do należności z tytułu składek stosuje się odpowiednio art. 59 § 1 pkt 1, 3, 4, 8 i 9 op. Na podstawie art. 32 usus do składek na Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i Fundusz Emerytur Pomostowych oraz na ubezpieczenie zdrowotne w zakresie ich poboru, egzekucji, wymierzania odsetek za zwłokę i dodatkowej opłaty, przepisów karnych, dokonywania zabezpieczeń na wszystkich nieruchomościach, ruchomościach i prawach zbywalnych dłużnika, odpowiedzialności osób trzecich i spadkobierców oraz stosowania ulg i umorzeń stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące składek na ubezpieczenie społeczne. Stosownie do art. 59 § 1 pkt 1, 3, 4, 8, 9 op zobowiązanie do zapłaty składek na ubezpieczenie społeczne wygasa w całości lub w części wskutek zapłaty, potrącenia, zaliczenia nadpłaty lub zaliczenia zwrotu składek, umorzenia zaległości oraz przedawnienia. Katalog ten ma charakter zamknięty, co oznacza, że zobowiązanie składkowe może wygasnąć tylko z powodów wymienionych w art. 59 § 1 pkt 1, 3, 4, 8, 9 op. Wniosek taki nie może budzić wątpliwości w świetle obowiązującego w prawie podatkowym nakazu wykładni ścisłej zarówno obowiązków podatkowych, jak i zwolnień podatkowych (zob. wyrok NSA z dnia 27 listopada 1997 r., SA/Łd 2682/95, nie publ., uchwała składu siedmiu sędziów SN z dnia 11 czerwca 1996 r., III CZP 52/96, OSNC 1996, nr 9, poz. 111).

Zgodnie z zasadą akcesoryjności hipoteki, hipoteka zależy od wierzytelności, którą zabezpiecza. Wygaśnięcie wierzytelności, zgodnie z art. 94 ukwł, co do zasady powoduje wygaśnięcie hipoteki. Z punktu widzenia tego przepisu przyczyna wygaśnięcia wierzytelności nie ma znaczenia, nie musi to być przyczyna cywilnoprawna. Zagadnienie wygaśnięcia wierzytelności należy do prawa zobowiązań regulującego materię wykonania i niewykonania zobowiązań. Natomiast w przypadku, gdy jak w sprawie niniejszej hipoteka zabezpiecza należności publicznoprawne dla jego rozważenia konieczne jest uwzględnienie odpowiednich przepisów prawa publicznego. Podstawą wygaśnięcia hipoteki zabezpieczającej należność publicznoprawną jest wygaśnięcie zobowiązania, z którego należność ta wynika. W świetle art. 94 ukwł pierwszorzędne znaczenie dla oceny zasadności wniesionej apelacji ma kwestia, czy wierzytelność z tytułu niezapłaconych składek na ubezpieczenie społeczne wygasła. O tym, iż wierzytelność pozwanego wygasła rozstrzyga powołany wyżej przepis art. 31 usus w związku z art. 59 § 1 pkt 1, 3, 4, 8 i 9 op. Wskazać także trzeba, iż do hipoteki zabezpieczającej należność z tytułu składek nie ma zastosowania art. 77 ukwł, bowiem kwestie objęte tym przepisem uregulowane są w przepisach szczególnych - art. 24 ust 4 -6 usus, z którego to unormowania wynika, iż nie ulegają przedawnieniu należności z tytułu składek zabezpieczonych hipoteką lub zastawem, jednakże po upływie terminu przedawnienia należności te mogą być egzekwowane tylko z przedmiotu hipoteki lub zastawu do wysokości zaległych składek i odsetek za zwłokę liczonych od dnia przedawnienia (zob. wyrok SN z dnia 17 grudnia 2015 roku V CSK 228/15 nie publ.). W ocenie Sądu II Instancji przepis art. 24 ust. 5 usus jest niezgodny z konstytucją i nie powinien być stosowany. W całej pełni należy w tym względzie podzielić stanowisko powoda oraz zaprezentowane przez niego poglądy, jak również wskazane przez powoda w uzasadnieniu pozwu orzecznictwo.

Zważywszy na powyższe, Sąd Okręgowy uwzględnił w całości apelację powoda i na podstawie art. 386 § 1 kpc orzekł, jak w wyroku.

O kosztach procesu za instancję odwoławczą oraz I Instancję, orzeczono w oparciu o art. 108 § 1 kpc w zw. z art. 98 § 1 kpc. Skoro pozwany przegrał w całości sprawę, zobowiązany jest do zwrotu kosztów procesu stronie przeciwnej. Na koszty te składają się koszty procesu w postaci: opłaty pozwu w kwocie 1.000,00 zł., opłaty od udzielonego pełnomocnictwa 17,00 zł. oraz kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 5.400,00 zł. za I instancję – § 5 punkt 8 rozp. Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz połowa tej kwoty za instancję odwoławczą – t. j. 2.700,00 zł. – § 10 ust 1 punkt 1 w/w rozporządzenia oraz 1.000,00 zł. tytułem opłaty apelacji.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie powołanych przepisów, należało orzec, jak w sentencji wyroku.

.....

SSO Jarosław Gołębiowski

.....

SSA w SO Stanisław Łęgosz SSR del. Aleksandra Szymorek – Wąsek